

Velikonoční dopis 2022

Milí bratři a sestry,
předvelikonoční čas byl v předloňském, loňském i letošním roce spojen se zvláštními událostmi. V prvním a druhém případě s koronavirovou pandemií, letos s ničivou válkou na Ukrajině a příchodu zatím takřka čtvrt milionu uprchlíků z Ukrajiny do naší země. Také do našeho kraje, do našich obcí, do příbytků některých z nás, do sbového domu na Zahradní. Lidé u nás i v zahraničí prokazují velkou obětavost, a to nejen poskytováním obydlí, ale i sbírkami, různými dobročinnými akcemi i modlitbami. Utrpení nevinných nemůžeme oddělit od utrpení Kristova. Kristus sám ve všech obětech tohoto konfliktu znovu trpí a tyto oběti jsou propojeny s Ježíšovou vlastní obětí. Navíc se zdá, že nejde o obyčejnou válku, ale v hrůzných rozměrech o opakování Kainovy vraždy Ábela, o motivaci ryze mstivou, závistivou, nenávistnou, antikristovskou. Jako by v této nesmyslné válce Zlo odkrylo svou vlastní tvář, obnažilo svou podstatu, ale zároveň podkrylo i svou Achillovu patu. Kdo mečem zachází, ten i mečem sejde... Přesto nelze tento výron násilností a neuvěřitelně nakumulované propagandy lži ani trochu podceňovat. Nejvlastnější duchovní reakcí na tento konflikt je zpevnění základu, na němž stojí naše víra, přimknutí se ke Kristu Králi. K tomu máme řadu povzbuzení v novozákonních epištolách, zde alespoň dvě:

A tak, bratří, svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci. Oblecte plnou Boží zbroj, abyste mohli odolat ďáblovým svodům. Nevedeme svůj boj proti lidským nepřátelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla. Proto vezměte na sebe plnou Boží zbroj abyste se mohli v den zlý postavit na odpor, všechno překonat a obstát. Stůjte tedy `opásání kolem beder PRAVDOU, obrnění pancířem SPRAVEDLNOSTI, obuti k pohotové službě EVANGELIU POKOJE a vždycky se štítem VÍRY, jímž byste uhasili všechny ohnivé střely toho Zlého. Přijměte také `přilbu SPASENÍ' a `meč Ducha, jímž je SLOVO BOŽÍ. (Efezským 6,10-17)

Moji milovaní, nebudte zmateni výhni zkoušky, která na vás přišla, jako by se s vámi dělo něco neobvyklého, ale radujte se, když máte podíl na Kristově utrpení, abyste se ještě více radovali, až se zjeví jeho sláva. (1. list Petřův 4,12-13).

V TÉTO PERSPEKTIVĚ BUDEME LETOS SLAVIT VELIKONOCE.

Na Zelený čtvrtek budeme v obou našich sborech číst pašije podle Jana prokládané zpěvy pašijních písní.

ZELENÝ ČTVRTEK 14. dubna. 15.00 Penzion Drahovice, 17.00 sborový dům v Chodově.

VELKÝ PÁTEK 15. dubna. 9.15 společné velkopáteční bohoslužby obou sborů v KV, Zahradní 33.

VELIKONOČNÍ NEDĚLE 17. dubna. 9.15 bohoslužby v Karlových Varech, ve 14.30 v Chodově v kostele.

Jak při velkopátečních bohoslužbách, tak i o neděli Vzkříšení budeme slavit svatou večeri Páně.

Bratři a sestry,

rádi bychom Vám jménem obou staršovstev **PODĚKOVALI za Vaši zvyšující se obětavost ve prospěch potřebných i ve prospěch našich sborů. Ta je povzbuzující.**

A zároveň Vás vyzvali, abyste v ní, dá-li Pán Bůh, pokračovali, a tak i tímto svým postojem slavili Boha. Nejsme to my, kdo dáváme ze svého Pánu Bohu, ale spíše jen svými příspěvky vracíme to, co od něj ke svému životu dostáváme.

„Znáte přece štědrost našeho Pána Ježíše Krista: byl bohatý, ale pro vás se stal chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli.“ (2. Kor 8, 9).

Proto Mistr Jan Hus složil píseň: JEZU KRISTE, ŠTĚDRÝ KNĚŽE...kterou naši duchovní předkové tak rádi zpívali v Betlémské kapli.

Štědrý je Kristus, který dal celý sebe sama Bohu – bez výhrad a naprosto. Štědrá byla chudá vdova v evangeliu, která do pokladnice v chrámu hodila to poslední, co měla – v důvěře v Toho, jehož tím chtěla oslatvit. Její jednání nám není kladeno přímo za vzor hospodaření, který máme napodobit, vždyť každý z nás máme výdaje, které musíme hradit. Spíš nám tato stará žena, která již neměla oporu ve svém manželovi, je kladena

jako příklad důvěry v Toho, z jehož milosti žijeme a dýcháme.

Dar chudé vdovy nebyl almužnou, ale obětí. To je to, co chtěl Ježíš vyzdvihnout. Odtud i církevní pojem „obětavost“. Obětavost předpokládá, že dárce nějak pocítí, že dává. Že ho to něco stojí. Tuto dobrovolnou obětavost znal i Starý zákon. Starý král David poukázal na to, že úkolem jeho syna Šalomouna, který po něm nasedal na trůn, bude vybudovat Hospodinu chrám. A vyzval ke sbírce na chrám a sám do této sbírky přispěl i svým soukromým majetkem. A podle svých možností tak učinili i mnozí jiní z Izraele. Písmo tu shrnuje do věty: „*Lid se radoval z toho, co bylo dobrovolně darováno, že z celého srdce se odevzdávaly dobrovolné dary Hospodinu. Také král David se převelice radoval.*“ (1. Par 29, 9).

Na darech svých členů budou v dohledné budoucnosti naše sbory čím dál více závislé, každoročně totiž od státu dostáváme menší příspěvek pro naše potřeby. Proto této otázce věnujeme letošní velikonoční dopis.

Synodní rada ČCE podpořena synodem se už před dvěma lety obrátila na členy naší církve v rámci kampaně „HLAVU VZHŮRU!“ s pobídkou, aby zvážili, zda by nemohli platit 5 % svých příjmů na potřeby církve. Dostali jsme od nich také různé materiály k této iniciativě. Je to reakce na přechod církve k samofinancování. Chápeme to však spíše jako pobídku, aby každý zvážil podle svých možností, co chce svému sboru dát – a jeho prostřednictvím i celé církvi. Na základě evangelia vidíme, že žádné absolutní měřítko před Bohem neexistuje, pouze relativní. Výše oběti se vždy měří v poměru k možnostem dárce.

Darování podle Bible nemá být žádná křeč. Krásně to vyjádřil král David, když se při organizování sbírky na chrám mimo jiné takto modlil:

„Vždyť co jsem já a co je můj lid, že máme možnost takto přinášet obětavé dary? Od tebe pochází všechno. Dáváme ti to, co jsme přijali z tvých rukou.“

Nevybíráme jen salár, svůj roční příspěvek na výdaje sboru, ale také na Jeronýmovu jednotu (JJ). Ta je součástí Českobratrské církve evangelické (ČCE) a jejím posláním je podporovat finančně obnovu a výstavbu církevních budov, a to formou darů, nebo půjček. Je to projev solidarity mezi sbory ČCE a zejména chodovský sbor z těchto zdrojů sám v nedávné minulosti čerpal a zřejmě i v budoucnu čerpat bude. Zatímco salár se vybírá průběžně celý rok, sbírka na JJ se kompletuje vždy na konci května.

Nuž Bohu děkujme ústy i srdci svými, kterýž každodenně nám i všem dobře činí...

Vždyť Hospodin nám seslal Spasitele a Vykupitele! Nejsme ponecháni sami svému osudu. Ježíšova křížová cesta, vzkříšení i nanebevstoupení otevírá NADĚJI. On sedí na pravici Otce a přijde soudit živé i mrtvé. Maranatha!

Martin T. Zikmund, farář a administrátor
Miroslav Kovář, kurátor v Karlových Varech

FS ČCE Karlovy Vary, Zahradní 898/33, 360 01

číslo účtu: 800 029 389 / 0800

V případě, že se nejedná o salár, ale o dar na Jeronýmovu jednotu, lze v rámci sdělení pro příjemce uvést zkratku: JJ

<http://karlovy-vary.evangelnet.cz/site/>

Nesejí ani nesklízejí, neshromáždí obilí do sýpek, ale nebeský Otec je živí. Což vy nejste o mnoho cennější? (Matouš 6,26)